

Everghetinos - Tema 8 (3) (Ρουμανικά, Romanian)

Despre cei care mor și iarăși se întorc

[în trup]; cum că aceasta se întâmplă din dumnezeiască iconomie. De multe ori, cei păcătoși se cutremură văzând chinurile iadului și pe diavoli, atunci când încă mai răsuflă. Și astfel se despart de trup

5. A Sfântului Efrem [Sirul]

Fraților! Mare frică e în ceasul morții. Căci în clipa despărțirii [de trup] i se înfățișează sufletului toate faptele pe care le-a săvârșit, ziua sau noaptea, bu-ne sau rele. Îngerii, sârguindu-se, se grăbesc să-l scoată din trup, iar sufletul păcătos, văzându-și faptele, se teme să iasă; silit de îngeri și cutremurându-se din pricina lucrărilor sale, le zice acestora cu frică: “Lăsați-mă încă un ceas ca să ies”. Îi răspund însă sufletului faptele sale, toate împreună: “Tu ne-ai săvârșit pe noi; așa că împreună cu tine mergem către Dumnezeu”. Astfel, tremurând și văitându-se, se desparte de trup și merge să se înfățișeze judecății celei nemuritoare.

6. Din Pateric

Un Bătrân a povestit că un frate voia să iasă din lume, însă era împiedicat de mama sa. Iar el nu înceta să-și dorească aceasta, spunând: “Vreau să-mi mântuiesc sufletul”. Mama lui s-a străduit îndelung, dar, nereușind să-l țină, i-a îngăduit să plece. Iar acesta, după ce a ieșit din lume și s-a călugărit, și-a irosit viața în trândăvie.

S-a întâmplat apoi ca mama lui să moară. După câțva timp, s-a îmbolnăvit și acesta greu, ajungând la un pas de moarte. ([περισσότερα...](#))